

عنوان مقاله:

شناسایی تجارب تدریس معلمان تاریخ: رویکرد پدیدار شناسی

محل انتشار:

فصلنامه آموزش پژوهی، دوره 6، شماره 21 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

سعید رومانی - استادیار گروه علوم انسانی دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران.

محمدرضا طالاری - پرسنل دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران.

اسفندیار سپهوند - استادیار گروه علوم انسانی دانشگاه فرهنگیان، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

یکی از مباحث اصلی در نظام آموزش و پرورش چگونگی تدریس دروس علوم انسانی است. لذا با توجه به این مسئله، یکی از دروسی که هویت سازی و همچنین، در تغییر نگرش انسان ها به محیط اجتماعی نقش قابل ملاحظه ایی دارد درس تاریخ است. این پژوهش با هدف، شناسایی تجارب تدریس معلمان پیشکسوت تاریخ و ارائه راهکارهایی برای تسریع وصول به اهداف آموزشی و بالا بردن سطح کیفی آموزش تاریخ انجام گرفته است. روش پژوهش، کیفی و از نوع پدیدارشناسی است. جمع آوری اطلاعات با استفاده از مصاحبه نیمه ساختاریافته انجام و با روش کدگذاری موضوعی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. با توجه به یافته های پژوهش که طی کد گذاری های باز، محوری و انتخابی به دست آمدند دو محور اصلی در تدریس تاریخ نقش دارند. ۱) انتخاب بهترین فنون تدریس ۲) چگونگی انجام فرایند آموزشی. در بخش اول، استفاده از روش های مختلف تدریس و کاربرد مهارت درآموزش تاریخ و در بخش دوم توجه به یادگیری اطلاعات و روحیات دانش آموزان در طول تدریس موثر بوده و موجب افزایش انگیزه دانش آموزان و معلمان نیز به نتایج مطلوب فرایند یاددهی و یادگیری دست پیدا می کنند.

کلمات کلیدی:

تجارب تدریس، معلمان تاریخ، رویکرد پدیدارشناسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1570038>

